

Scénář nahrávky

M: *Tento příběh vypráví o panu Vítu Pelikánovi z Olomouce, jehož život byl ovlivněn vírou.*

PP: Já jsem křesťan, já jsem katolík, já jsem konvertoval 27 let ke křesťanství, protože moji rodiče jako maminka byla jako křesťanský založená, ale otec ne, ten byl jakoby zaměřený na ten materialistický smysl života, ale tu ideologii nechápal jako křesťanství.

L: *Ovlivňoval vás nějak minulý režim při školní docházce?*

PP: Ovlivňoval to, že jsem nosil dlouhé vlasy a za to jsem byl neustále zase nějakým způsobem potahován.

M: *Pan Pelikán dále vysvětluje, jaké měl problémy s tajnou policií.*

PP: Problémy s STB jsem měl v podstatě už od toho roku 69, 70, kdy to nebyly vyloženy s STB, to bylo s policií, když jsem chtěl s kamarádama a jet do Rumunska, pas mě samozřejmě nedali tak aspoň vězni do ložku a to mě policie odmítla dát, tak když jsem se ptal proč, tak ať se tam tady.

PP: Naše rodina byla neustále sledovaná, měli jsme odposlouchávací zařízení v bytě, telefony byly odposlouchávány, sledovali nás až do roku 1989.

L: *Co jste zažíval kvůli své víře v době komunismu?*

PP: Kostely byly jako otevřené, mše probíhaly, ale v podstatě člověk, který to veřejně vyznával výru a křesťanství, tak ten už byl v hledáčku policie a úřadů a i donašečů jako z okolí.

PP: A jakmile se tam lidi víc scházeli nebo něco, tak už v podstatě to bylo velmi ostře sledované a ty lidé byly neustále šikanování.

M: *Při jaké události jste měl největší strach?*

PP: Vydávali jsme Samizdaty vydávali jsme jako časopisy, za které když by nás chytli, tak se sedělo.

Knížky jsme distribuovali, ze zahraničí se knihy pašovali a já jsem jednou byl v Opavě, jel autem pro takovou zásilku Biblí a nějakých zahraničních literatury, naložil jsem to do auta jako samozřejmě po tmě, utajeně, no a jak jsem vyjel z Opavy, tak se za mnou zavěsili policejní auto, to bylo tam

přes ty lesy, tak jsem nevěděl, či to bylo zrovna v období, kdy několik lidí z STB zavezlo do lesa a tam je zmlátili jo.

PP: Takže to jsem měl skutečně strach, co bude.

M: *Jaký vnímáte rozdíl mezi vaší a současnou generací?*

PP: My jsme měli celkem jako jednoduchý pohled na svět, kdy bylo jako dobro a zlo dalo jakoby rozlišit.

PP: Tam, kde bylo to zlo, tak to jsme věděli, že tam si musí dávat pozor a kde bylo to dobro, tak to jsme hledali, přijímali a to bylo taky vlastně to, co nás vedlo k té svobodě.